การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทักษะการแสดง วิชานาฏศิลป์ด้วยการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของเดวีส์ร่วมกับชุดกิจกรรมชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

The Development of Academic Achievement and Acting Skills in the Subject of Dramatic arts With Davies' Concept of Learning Management Together with a set of Activities Secondary School Year 2

Received: 29 May 2023
Revised: 29 June 2023
Accepted: 30 June 2023

นิรัญญา มูลวันดี[1]* และสาคร อัฒจักร[2]
Nirunya Moonwandee[1]* and Sakorn Atthajakara[2]
[1]นิสิต ปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
[2]อาจารย์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
[1]Master Student in Curriculum and Instruction Faculty of Education Mahasarakham University
[2]Lecturer from the Faculty of Education Mahasarakham University
*Corresponding Author Email: 63010582038@msu.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้ มีวัตถุประสงค์ 1. เพื่อพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของเดวีส์ร่วมกับชุดกิจกรรมชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์และทักษะการแสดงวิชานาฏศิลป์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน ด้วยการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของเดวีส์ร่วมกับชุดกิจกรรมชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 และ 3. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการแสดงวิชานาฏศิลป์ก่อนเรียนและหลังเรียน ด้วยการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของเดวีส์ร่วมกับชุดกิจกรรมชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เป็นการวิจัยเชิงทดลอง มีเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย (1) แผนการจัดการเรียนรู้ (2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ (3) แบบประเมินทักษะปฏิบัติ ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 โรงเรียนเสือโก้กวิทยาสรรค์ อำเภอวาปีปทุม สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคาม จำนวน 2 ห้องได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/1 จำนวน 26 คน นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/2 จำนวน 30 คน จำนวน 56 คน ได้มาโดยโดยเลือกแบบเจาะจง แล้วนำข้อมูลที่รวบรวมได้จากเครื่องมือการวิจัยมาวิเคราะห์โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ประกอบด้วย ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการเปรียบเทียบโดยการทดสอบค่าที ผลการวิจัยพบว่า 1) แผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของเดวีส์ร่วมกับชุดกิจกรรมมีประสิทธิภาพของกระบวนการผลลัพธ์ (E_1/E_2) เท่ากับ 86.89/85.38 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ 80/80 ที่กำหนดไว้ 2) ผลสัมฤทธิ์และทักษะการแสดงวิชานาฏศิลป์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน คิดเป็นร้อยละ 85.09 และ 3) ทักษะการแสดงวิชานาฏศิลป์ก่อนเรียนและหลังเรียน ของนักเรียนเฉลี่ยเท่ากับ 21.58 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.18 คะแนนทักษะการแสดงวิชานาฏศิลป์ หลังเรียนเฉลี่ยเท่ากับ 50.50 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.28

คำสำคัญ: การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน, ทักษะการแสดง, แนวคิดของเดวีส์

Abstract

This research consists purposes were 1. to develop a learning management plan based on Davies' concept combined with a set of activities 2. to compare achievement and performance skills in academic dance before and after learning with learning management Based on Davies' concept in conjunction with the set of activities. Secondary school year 2 and 3. to compare the performance skills of performing arts subjects before and after

studying. With Davies' concept of learning management together with a set of activities. Grade 2. is experimental research. The research tools consisted of (1) a learning management plan (2) an achievement test (3) a practical skill assessment form. The population was Mathayomsuksa 2 students in the first semester of the academic year 2022. SuaKok Wittayasan School Wapi Pathum District under the Maha Sarakham Provincial Administrative Organization, 2 rooms, consisting of 26 students in grade 2/1, 30 students in grade 2/2, 56 students obtained by purposive sampling. Then the data collected from the questionnaire was analyzed using descriptive statistics consisting of percentage, mean, standard deviation and comparison by t-test. The results showed that 1) a learning management plan based on Davies' concept combined with an activity set; The resulting process efficiency (E1/E2) was 86.89/85.38, meeting the established 80/80 criterion 2) Achievement and performance skills in academic dance before and after school. accounted for 85.09 percent and 3) the performance skills of performing arts subjects before and after school. The students' mean scores were 21.58 and the standard deviation was 2.18 for performing arts skills. The mean after study was 50.50 and the standard deviation was 3.28.

Keyword: Development of Academic Achievement, Acting Skills, Davies' Concept

บทนำ

ไทยเป็นสิ่งที่แสดงถึงเอกลักษณ์ของความเป็นไทยได้อย่างชัดเจน คนไทยจึงควรรักษาไว้ให้คงอยู่กับประเทศไทยต่อไป นอกจากนี้วัฒนธรรมยังเป็นการดำเนินชีวิตที่มนุษย์สร้างขึ้นไม่ว่าจะเป็นการละเล่น การแสดง การร้องเพลง พฤติกรรม และบรรดาผลงานทั้งมวล ไม่ว่าจะเป็นงานด้านจิตรกรรม สถาปัตยกรรม ศิลปะ วรรณคดี ดนตรี ปรัชญา ศีลธรรม จรรยา ภาษากฎหมายความเชื่อ ขนบธรรมเนียมประเพณี ความรู้ ลักษณะที่แสดงถึงความเจริญงอกงาม มีความเสื่อมเสียของสังคมและในขณะเดียวกันวัฒนธรรมยังกำหนดชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนในสังคม ทั้งเรื่องความเป็นระเบียบความรู้สึก ความประพฤติ และกริยาอาการหรือการกระทำใด ๆ ของมนุษย์ลงรูปเป็นพิมพ์เดียวกันและแสดงออกมาให้ปรากฏเป็นภาษา ศิลปะ ความเชื่อถือ ระเบียบประเพณี ความกลมเกลียว ความก้าวหน้าของศาสตร์และศิลปะวัฒนธรรมอันดีงามของประชาชน ดังนั้น วัฒนธรรมจึงมีอิทธิพลต่อความเป็นอยู่ของประชาชน และต่อความเจริญก้าวหน้าของประเทศชาติเป็นอย่างมาก ซึ่งได้ถ่ายทอดกันมารุ่นต่อสู่รุ่น โดยถ้าสิ่งใดที่ดีแล้วก็เก็บไว้ สิ่งใดควรแก้ก็ทำการแก้ไขให้ดียิ่งขึ้น เพื่อจะได้ส่งเสริมให้มีลักษณะที่ดีและเป็นเอกลักษณ์ประจำชาติต่อไป (ไพศาล ภูไพบูลย์, อังคณา ตติรัตน์ และปนัดดา มีสมบัติงาม, 2550)

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 นั้นเป็นหลักสูตรที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคนให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมดุลทางด้านร่างกาย ความรู้ คุณธรรม และมีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและพลโลก ยึดมั่นในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีความรู้และทักษะพื้นฐาน รวมทั้งเจตคติที่จำเป็นต่อการศึกษาต่อการประกอบอาชีพและการศึกษาตลอดชีวิต ซึ่งกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ และกลุ่มสาระที่ช่วยพัฒนาให้ผู้เรียนมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์มีจิตนาการทางศิลปะ ชื่นชมความงาม มีสุนทรียภาพ ความมีคุณค่า ซึ่งมีผลต่อคุณภาพชีวิตมนุษย์ กิจกรรมทางศิลปะช่วยพัฒนาผู้เรียนทั้งด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์ สังคม ตลอดจน การนำไปสู่การพัฒนาสิ่งแวดล้อม ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความเชื่อมั่นในตนเอง อันเป็นฐานในการศึกษาต่อหรือประกอบอาชีพได้ เกิดความซาบซึ้งในคุณค่าของศิลปะเปิดโอกาสให้ผู้เรียนแสดงออกอย่างอิสระในศิลปะแขนงต่าง ๆ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2552)

รูปแบบการเรียนการสอนทักษะการแสดงของเดวีส์ (Davies) เป็นทักษะการแสดงส่วนใหญ่ จะประกอบด้วยทักษะย่อย ๆ จำนวนมาก การฝึกให้ผู้เรียนสามารถทำทักษะย่อย ๆ ได้ก่อนแล้วค่อยเชื่อมโยงเป็นทักษะใหญ่ จะช่วยให้เรียนรู้ได้ดีและรวดเร็วขึ้น มีขั้นตอนการเรียนการสอนดังนี้ขั้นสาธิตการกระทำ ผู้เรียนได้เห็นทักษะหรือการปฏิบัติตั้งแต่ต้นจนจบอย่างเป็นปกติดามธรรมชาติ ไม่ช้า-เร็วเกินไป ผู้เรียนควรได้รับคำแนะนำให้สังเกตจุดสำคัญที่ควรเอาใจใส่พิเศษ ขั้นสาธิตทักษะย่อย ผู้เรียนปฏิบัติและทำตามไปทีละส่วนอย่างช้า ๆ ขั้นให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย โดยไม่มีการหรือแบบอย่างให้ดู ผู้สอนคอยชี้แนะช่วยแก้ไขจนกระทั่งผู้เรียนทำได้แล้วเริ่มทักษะย่อยใหม่ ขั้นให้เทคนิควิธีการ เมื่อผู้เรียนปฏิบัติได้แล้ว อาจได้รับคำแนะนำเทคนิควิธีการที่มีประโยชน์เพิ่มเติม เช่น ทำได้ประณีตสวยงามขึ้น รวดเร็วขึ้น ง่ายขึ้น ปลอดภัยขึ้น ขั้นให้ผู้เรียนเชื่อมโยงทักษะย่อย ๆ เป็นทักษะที่สมบูรณ์ต่อเนื่องจนจบ ฝึกปฏิบัติจนชำนาญ สามารถปฏิบัติทักษะได้สมบูรณ์อย่างสม่ำเสมอเพื่อให้ผู้เรียนสามารถปฏิบัติทักษะที่ประกอบทักษะย่อย ๆ ได้อย่างดี มีประสิทธิภาพ สมบูรณ์ และพัฒนาทักษะให้เป็น (เลิศ วีณา ประชากูล และประสาท เนืองเฉลิม, 2563)

นาฏศิลป์และการละครไทยเป็นศิลปะการแสดงที่มีมาช้านาน มีความงดงามและมีคุณค่าต่อสังคม เป็นสิ่งที่สร้างความสนุกสนาน บันเทิงใจให้แก่ผู้ชม เป็นศิลปวัฒนธรรม และเป็นเอกลักษณ์ประจำชาติที่ควรร่วมกันอนุรักษ์ไว้ วิชานาฏศิลป์เป็นวิชาที่มีความสำคัญอีกวิชาหนึ่ง เนื่องจากนาฏศิลป์นั้นแสดงถึงความเป็นอารยประเทศ บ้านเมืองมีความเจริญรุ่งเรืองดี ประชาชนมีความเข้าใจในศิลปะ เพราะศิลปะเป็นสิ่งมีค่าเป็นเครื่องโน้มน้าวอารมณ์ให้ไปในทางที่ดี เป็นแนวทางนำให้คิดและให้กำลังใจในการที่จะสร้างความเจริญรุ่งเรืองให้แก่บ้านเมือง นอกจากนี้ นาฏศิลป์ยังเป็นแหล่งรวมศิลปะ ประกอบด้วยศิลปะประเภทต่าง ๆ มาเกี่ยวข้องสอดคล้องกัน เช่น ศิลปะการเขียน การก่อสร้าง การออกแบบเครื่องแต่งกายและวรรณคดี ศิลปะแต่ละประเภทได้จัดทำกันด้วยความปราณีตเนื่องจากศิลปะเป็นส่วนที่สำคัญส่วนหนึ่งของชาติ มนุษย์ทุกชาติทุกภาษาต้องมีศิลปะของตนการจัดการเรียนรู้สาระที่ 3 นาฏศิลป์นั้นเป็นการจัดการเรียนรู้ที่เน้นทักษะการปฏิบัติทางด้านนาฏศิลป์ในลักษณะการเคลื่อนไหวส่วนต่าง ๆ ของร่างกายอย่างมีลีลาที่อ่อนช้อยงดงาม ดังนั้น การสอนนาฏศิลป์จึงจำเป็นต้องมีหลักในการจัดการเรียนรู้โดยเฉพาะเพื่อทำให้การจัดการเรียนการสอนบรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ซึ่งการจัดการเรียนการสอนวิชานาฏศิลป์ที่เหมาะสม อาจกำหนดเป็น 5 ระดับขั้นตอนสำคัญ คือ 1) การเคลื่อนไหวร่างกายเข้ากับจังหวะให้คล่อง 2) ฝึกลักษณะการร่ายรำเบื้องต้นทีระท่า พร้อมทั้งนำไปประกอบเพลงง่าย ๆ 3) ฝึกการใช้ภาษาท่านาฏศิลป์แสดงความหมาย ความรู้สึก และบุคลิกภาพ 4) ฝึกการรำประกอบเพลงง่าย ๆ สั้น ๆ ให้เหมาะสมกับวัยของเด็ก 5) ฝึกการรำหรือการแสดงที่เป็นชุดการแสดงง่าย ๆ สั้น ๆ (วิวัฒน์ เพชรศรี, 2552)

จากการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ปีการศึกษา 2563 โรงเรียนเสือโก้กวิทยาสรรค์ พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชานาฏศิลป์ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 คิดเป็นร้อยละ 72.20 ซึ่งต่ำกว่าเกณฑ์ที่โรงเรียนตั้งไว้ที่ร้อยละ 80 ซึ่งสาเหตุอาจเกิดจากนักเรียนยังขาดทักษะการแสดง ยังไม่มีพื้นฐานในการเรียนตามวัยได้นักเรียนไม่กล้าแสดงออกและแสดงความคิด รวมทั้งไม่สามารถปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อมภายในโรงเรียน และควรที่จะสามารถพัฒนาฝึกฝนทักษะปฏิบัติ แต่จากผลการจัดการเรียนรู้สาระนาฏศิลป์ ในโรงเรียนเสือโก้กวิทยาสรรค์ อำเภอวาปีปทุม สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคามยังไม่ประสบผลสำเร็จในการเสริมสร้างให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากการปฏิบัติจริง ให้เชื่อมโยงกับการแสดงออกและฝึกที่ปฏิบัติในลักษณะหลากหลายสอดคล้องกับบริบทการเรียนในสภาพชีวิตจริงของชุมชนและท้องถิ่น ส่งผลให้นักเรียนยังขาดความรู้ด้านพื้นฐานนาฏศิลป์ การกระตือรือร้นที่จะเรียน และความพร้อมด้านแรงจูงใจในการเรียนนาฏศิลป์ให้สำเร็จ จากหลักการและเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องรำวงมาตรฐาน สำหรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้การจัดการเรียนรู้ทักษะการแสดงตามแนวคิดของเดวีส เนื่องจากนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 อยู่ในวัยที่สามารถเรียนรู้ได้ดี มีพัฒนาการอย่างต่อเนื่องโดยเน้นการเรียนการสอนในเรื่องรูปแบบที่เป็นพื้นฐานในการปฏิบัตินาฏศิลป์ไปจนถึงการที่ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้เป็นลำดับขั้นตอน ทำให้สามารถพัฒนาทักษะการปฏิบัติท่ารำ และยังเป็นการจัดกิจกรรมที่ผู้เรียนสามารถพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ ประดิษฐ์ผลงานด้าน

ศิลปะได้ ส่งผลให้ผู้เรียนมีความสามารถในการปฏิบัติท่านาฏยศัพท์ และนำผลงานการวิจัยไปใช้ในการพัฒนา ปรับปรุงและแก้ไขปัญหาในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะให้มีประสิทธิภาพต่อไป

สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคาม การเปรียบเทียบผลผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ระดับจังหวัดชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ปีการศึกษา 2563 ระดับเขตพื้นที่ระดับสังกัด (อบจ.) และระดับประเทศ พบว่า ผลการประเมินระดับเขตพื้นที่การศึกษาสูงกว่าระดับสังกัด (อบจ.) กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ และเมื่อเทียบกับระดับประเทศ พบว่า ผลการทดสอบวิชานาฏศิลป์ระดับประเทศส่วนวิชาอื่นสูงกว่าระดับประเทศผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาว่า แนวคิดของรูปแบบแผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของเดวีส์ สามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชานาฏศิลป์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ได้หรือไม่เพียงใด และเพื่อนำมาปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนวิชานาฏศิลป์ให้มีประสิทธิภาพต่อไป ด้วยเหตุผล ความสำคัญ และความจำเป็นของปัญหาดังกล่าว

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาแนวคิดรูปแบบแผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของเดวีส์เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชานาฏศิลป์ซึ่งจะช่วยพัฒนาความสามารถด้านทักษะการแสดงของผู้เรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งทักษะที่ประกอบด้วยทักษะย่อย ๆ จำนวนมาก การฝึกให้ผู้เรียนสามารถทำทักษะย่อย ๆ เหล่านั้นได้ก่อนแล้วค่อยเชื่อมโยงต่อกันเป็นทักษะใหญ่ จะทำให้ผู้เรียนประสบผลสำเร็จได้ดีและรวดเร็วขึ้น เมื่อนำมาผสมผสานกับรูปแบบการสอนแบบทางตรง ซึ่งเป็นรูปแบบการเรียนการสอนที่มุ่งช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ทั้งเนื้อหาสาระ และมโนทัศน์ต่าง ๆ รวมทั้งได้ฝึกปฏิบัติทักษะต่าง ๆ จนมาสารถทำได้ดีและประสบผลสำเร็จได้ในเวลาที่จำกัดจากรูปแบบการเรียนการสอนที่กล่าวมาข้างตัน ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาว่า แนวคิดของรูปแบบแผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของเดวีส์ สามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชานาฏศิลป์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 และเพื่อนำมาปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนวิชานาฏศิลป์ให้มีประสิทธิภาพต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของเดวีส์ร่วมกับชุดกิจกรรมชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์วิชานาฏศิลป์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้ ตามแนวคิดของเดวีส์ร่วมกับชุดกิจกรรมชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
3. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการแสดงวิชานาฏศิลป์ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของเดวีส์ร่วมกับชุดกิจกรรมชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยมีวิธีการดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย ได้แก่ ประกอบด้วย

1.1 ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเสือโก้กวิทยาสรรค์ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 2 ห้อง ได้แก่ ม.2/1 จำนวน 26 คน ม.2/2 จำนวน 30 คน รวม 56 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/1 โรงเรียนเสือโก้กวิทยาสรรค์ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 26 คน ที่มาจากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ประกอบด้วย

2.1 แผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของเดวีส์ร่วมกับชุดกิจกรรม จำนวน 4 แผน ๆ ละ 2 ชั่วโมง รวมทั้งสิ้นใช้เวลา 8 ชั่วโมง แบ่งเป็นหน่วยการเรียนรู้ จำนวน 2 หน่วย ซึ่งผลการประเมินคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ได้มาเปรียบเทียบกับ

เกณฑ์ พบว่า มีค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.20 – 4.39 มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลและประเมินผล

2.2 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของเดวีส์ วิชานาฏศิลป์ที่เป็นข้อสอบแบบปรนัยจำนวน 30 ข้อ 4 ตัวเลือก มีค่าอำนาจจำแนกผ่านเกณฑ์ (B) ตั้งแต่ 0.20 - 1.00 จำนวน 30 ข้อ พบว่ามีค่าความยาก (P) ระหว่าง 0.27 - 0.83 และหาค่าอำนาจจำแนก (B) ระหว่าง 0.23 - 0.49

2.3 แบบประเมินทักษะการแสดง ได้ค่าความสอดคล้องเท่ากับ 0.80

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ โดยการนำข้อมูลที่ได้จากการแจกแบบสอบถามมาวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมทางสถิติทางการวิจัย ซึ่งผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการทดลองเอง ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นไปทดสอบกับนักเรียนเมื่อเรียนจบด้วยแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการสอนแบบทักษะการแสดงตามแนวคิดของเดวีส์ร่วมกับชุดกิจกรรมชั้นมัธยมศึกษาศึกษาปีที่ 2

4. การวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ การวิเคราะห์ในเชิงปริมาณ โดยนำคะแนนจากการปฏิบัติกิจกรรม การทดสอบย่อย และคะแนนพฤติกรรมจากแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการสอนแบบทักษะการแสดงตามแนวคิดของเดวีส์ร่วมกับชุดกิจกรรมชั้นมัธยมศึกษาศึกษาปีที่ 2 มาวิเคราะห์หาประสิทธิภาพโดยใช้สูตร E_1 / E_2 (เผชิญ กิจระการ, 2544)

5. สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ โปรแกรมสถิติสำเร็จรูปเชิงพรรณนา ประกอบด้วย ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และการเปรียบเทียบโดยการทดสอบค่าที (t- test)

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทักษะการแสดงวิชานาฏศิลป์ ด้วยการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของเดวีส์ร่วมกับชุดกิจกรรมชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผู้วิจัยสามารถจำแนกผลการวิจัยได้ ดังนี้

1. การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของเดวีส์ร่วมกับชุดกิจกรรมชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80

ผลการวิจัยพบว่า พัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของเดวีส์ร่วมกับชุดกิจกรรมชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 โดยผู้วิจัยสามารถจำแนกผลตามตารางที่ 1 ดังนี้

ตารางที่ 1 การหาประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) ด้วยการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของเดวีส์ร่วมกับชุดกิจกรรมชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยถือเกณฑ์ประสิทธิภาพ 80 ตัวแรก

แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดของเดวีส์ร่วมกับชุดกิจกรรม	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้	$\bar{x}$	S.D.	ร้อยละ
1	1430	1190	45.77	1.42	83.22
2	1430	1209	46.50	1.61	84.55
3	1430	1241	47.73	1.43	86.78
4	1430	1330	51.15	1.35	93.01
ค่าเฉลี่ย	**1430**	**1242.5**	**47.79**	**1.45**	**86.89**

จากตารางที่ 1 พบว่า นักเรียนที่เรียนด้วยแผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของเดวีส์ร่วมกับชุดกิจกรรม ได้คะแนนเฉลี่ยจากคุณลักษณะ การปฏิบัติกิจกรรม พฤติกรรมกลุ่ม ทดสอบย่อยหลังเรียน ทั้ง 4 แผนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1242.5 จากคะแนนเต็ม 1430 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 86.89 นั่นคือ ประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) = 86.89

2. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์และทักษะการแสดงวิชานาฏศิลป์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน ด้วยการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของเดวีส์ร่วมกับชุดกิจกรรมชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

ผลการวิจัยพบว่า การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์และทักษะการแสดงวิชานาฏศิลป์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน ด้วยการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของเดวีส์ร่วมกับชุดกิจกรรมชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยผู้วิจัยสามารถจำแนกผลตามตารางที่ 2-3 ดังนี้

ตารางที่ 2 การหาประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) ด้วยแผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของเดวีส์ร่วมกับชุดกิจกรรมชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยถือเกณฑ์ประสิทธิภาพ 80 ตัวหลัง

จำนวนกลุ่มตัวอย่าง	ทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการทดลองสิ้นสุด				
(n)	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้	$\bar{x}$	S.D.	ร้อยละ
26	780	666	25.62	1.19	85.38

จากตารางที่ 2 พบว่า นักเรียนหลังจากเรียนด้วยแผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของเดวีส์ร่วมกับชุดกิจกรรมโดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่านักเรียนได้คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ยเท่ากับ 25.62 จากคะแนนเต็ม 30 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 85.38 นั่นคือ E_2 = 85.38 ดังนั้น การจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของเดวีส์ร่วมกับชุดกิจกรรมการเรียนรู้มีประสิทธิภาพของกระบวนการผลลัพธ์ (E_1/E_2) เท่ากับ 86.89/85.38 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ 80/80 ที่กำหนดไว้

ตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบก่อนเรียนและหลังเรียนของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

คะแนน	n	$\bar{x}$	*S.D.*	df	t	p
การทดสอบก่อนเรียน	26	14	1.2	25	33.93**	0.0000
การทดสอบหลังเรียน	26	25.62	1.19	25		

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 3 พบว่า แสดงให้เห็นว่านักเรียนที่เรียนโดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดของเดวีส์ร่วมกับชุดกิจกรรมชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. การเปรียบเทียบทักษะการแสดงวิชานาฏศิลป์ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของเดวีส์ร่วมกับชุดกิจกรรมชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

ผลการวิจัยพบว่า การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนโดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดของเดวีส์ร่วมกับชุดกิจกรรมชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ก่อนเรียนและหลังเรียน ผู้วิจัยได้วิเคราะห์เปรียบเทียบคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน โดยผู้วิจัยสามารถจำแนกผลตามตารางที่ 4 ดังนี้

ตารางที่ 4 ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบทักษะการแสดงวิชานาฏศิลป์ก่อนเรียนและหลังเรียน

คะแนน	N	$\bar{x}$	S.D.	df	t	p
ทักษะการแสดงก่อนเรียน	26	21.58	2.18	25	38.55**	0.0000
ทักษะการแสดงหลังเรียน	26	50.50	3.28	25		

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 4 พบว่า คะแนนเปรียบเทียบทักษะการแสดงวิชานาฏศิลป์ ก่อนเรียน ของนักเรียนเฉลี่ยเท่ากับ 21.58 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.18 คะแนนทักษะการแสดงวิชานาฏศิลป์ หลังเรียนเฉลี่ยเท่ากับ 50.50 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.28 นักเรียนมีทักษะการแสดงวิชานาฏศิลป์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทักษะการแสดงวิชานาฏศิลป์ ด้วยการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของเดวีส์ร่วมกับชุดกิจกรรมชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผู้วิจัยสามารถสรุปผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ได้ ดังนี้

1. เพื่อพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของเดวีส์ร่วมกับชุดกิจกรรมชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 พบว่า แผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของเดวีส์ร่วมกับชุดกิจกรรมชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 86.89/85.38 ซึ่งเป็นตามเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้

2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์และทักษะการแสดงวิชานาฏศิลป์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน ด้วยการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของเดวีส์ร่วมกับชุดกิจกรรมชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน ด้วยการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของเดวีส์ร่วมกับชุดกิจกรรม ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หลังเรียนสูงกว่ากก่อน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการแสดงวิชานาฏศิลป์ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของเดวีส์ร่วมกับชุดกิจกรรมชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 พบว่า ผลการเปรียบเทียบทักษะการแสดงวิชานาฏศิลป์ตามแนวคิดของเดวีส์ร่วมกับชุดกิจกรรมหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

การอภิปรายผล

การวิจัยเรื่องการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทักษะการแสดงวิชานาฏศิลป์ด้วยการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของเดวีส์ร่วมกับชุดกิจกรรมชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผู้วิจัยสามารถอภิปรายผลการวิจัยได้ ดังนี้

1. ประสิทธิภาพแผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของเดวีส์ร่วมกับชุดกิจกรรมชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 86.89/85.38 ซึ่งเป็นตามเกณฑ์ 80/80 นักเรียนปฏิบัตินาฏศิลป์ได้ถูกต้อง โดยเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 86.89 และนักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียน จากการประเมินทักษะปฏิบัตินาฏศิลป์พื้นบ้านได้ถูกต้อง เฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 8 5.38 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้ เนื่องมาจากแผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของเดวีส์ร่วมกับชุดกิจกรรม นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผู้วิจัยสร้างขึ้น ได้สร้างถูกต้องตามหลักการจัดกิจกรรมตมลำดับขั้นตอนของแนวคิดทิศนา แขมมณี (2560, น.244-245) ได้กล่าวว่า ทักษะส่วนใหญ่จะประกอบไปด้วยทักษะย่อย ๆ จำนวนมาก ในการฝึกให้ผู้เรียนสามารถทำทักษะย่อย ๆ เหล่านั้นได้ก่อนแล้วค่อยเชื่อมโยงต่อกันไปเป็นทักษะใหญ่ จะช่วยในการแก้ปัญหาการจัดการเรียนการสอน ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ ฝึกปฏิบัติทักษะตามขั้นตอนได้อย่างถูกต้องและเกิดความชำนาญ นอกจากนี้ ยังช่วยกระตุ้นความสนใจ ทำให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นต่อการเรียนมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับปนัดดา แสนสิงห์ (2562, น.76) ได้ทำการวิจัยการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติตามแนวคิดของเดวีส์ ประกอบสื่อ พบว่า การพัฒนาการเรียนรู้นาฏศิลป์พื้นบ้านด้วยสื่อวีดิทัศน์ตามแนวคิดทักษะปฏิบัติขอ งเดวีส์นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ 86.89/85.38

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของเดวีส์ร่วมกับชุดกิจกรรมนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด (ร้อยละ80) มีค่ามีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 25.62 คิดเป็นร้อยละ 82.91 จึงสรุปได้ว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ด้วยการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของเดวีส์ร่วมกับชุดกิจกรรม นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั่นเป็นผลมาการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของเดวีส์ร่วมกับชุดกิจกรรม นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีทักษะปฏิบัติ 5 ขั้นตอน ขั้นที่ 1 ขั้นสาธิตทักษะหรือการกระทำ ขั้นที่ 2 ขั้นสาธิตและให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย ขั้นที่ 3 ขั้นให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย ขั้นที่ 4 ขั้นให้เทคนิควิธีการ ขั้นที่ 5 ขั้นให้ผู้เรียนเชื่อมโยงทักษะย่อย ๆ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นได้มีการกำหนดเนื้อหา ลักษณะของการจัดการเรียนรู้ และกำหนดระดับความยากง่ายให้เหมาะสมกับผู้เรียน อีกทั้งการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิด

ของเดวีส์ร่วมกับชุดกิจกรรมนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ได้ผ่านการประเมินคุณภาพจากผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน จึงทำให้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้มีประสิทธิภาพและ เมื่อนำไปใช้ในการประเมินแล้ว จึงทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้สูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ ซึ่งสอดคล้องกับอรรถยุทธ ผันผอง (2555, น.112) พบว่า สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนโดยใช้ชุดกิจกรรม กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ สาระนาฏศิลป์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 นักเรียน 30 คน ได้คะแนนเฉลี่ยรวม 86.89 จากคะแนนเต็ม 155 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 82.91 อยู่ในระดับคุณภาพ 4 หมายถึง ดีมาก

3. ผลการศึกษาระดับทักษะปฏิบัติการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของเดวีส์ร่วมกับชุดกิจกรรม นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 30 คน พบว่า นักเรียนมีค่าเฉลี่ยโดยรวมทุกด้านเท่ากับ 21.58 คิดเป็นร้อยละ 82.17 อยู่ในระดับดีมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักเรียนมีคะแนนทักษะปฏิบัติระดับดีขึ้นไปทุกข้อ โดยเรียงอันดับจากข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ด้านความมั่นใจกล้าแสดงออก นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.70 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 74.00 ด้านลีลาในการปฏิบัติท่ารำ นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.37 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 87.33 ด้านจังหวะในการปฏิบัติท่ารำ นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.73 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 74.67 และด้านการปฏิบัติท่ารำถูกต้อง นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.63 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 82.17 ตามลำดับ ซึ่งสอดคล้องกับวรายุทธ มะปะทัง (2563, น.83) พบว่า นักเรียนมีทักษะปฏิบัติด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติตามแนวคิดของเดวีส์ โดยรวมอยู่ในระดับสูง มีคะแนนเฉลี่ย ($\bar{x}$= 8.40, S.D.=0.58) คิดเป็นร้อยละ 82.17

ข้อเสนอแนะการวิจัย

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1.1 จากผลการวิจัยพบว่าแผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของเดวีส์ร่วมกับชุดกิจกรรม ผู้เรียนเข้าใจในทักษะการปฏิบัติที่ครูกำหนดให้ได้ง่ายมากยิ่งขึ้นและให้ผู้เรียนใช้กระบวนการเรียน การคิด การวิเคราะห์ การจดจำ เกิดการเชื่อมโยงและเห็นความสำคัญของข้อมูลในการกิจกรรมการเรียนรู้ ได้มาซึ่งคำตอบที่ถูกต้อง

1.2 แผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของเดวีส์ร่วมกับชุดกิจกรรม ผู้สอนควรปฐมนิเทศนักเรียนให้เกิดความรู้ความเข้าใจในขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อปฏิบัติได้อย่างถูกต้องและไม่เกิดปัญหา ครูเป็นผู้ให้คำแนะนำและสังเกตพฤติกรรมการปฏิบัติกิจกรรมของนักเรียน ควรมีการประเมินผลผู้เรียนทันทีในขณะที่ดำเนินกิจกรรมและหลังจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

1.3 ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดของเดวีส์ร่วมกับชุดกิจกรรม ครูผู้สอนควรคำนึงถึงความสามารถของผู้เรียนเป็นสำคัญ และให้ความสำคัญในด้านความแตกต่างระหว่างบุคคลของนักเรียน เพื่อให้นักเรียนได้แสดงความสามารถของตนเองได้อย่างเต็มศักยภาพควรคละนักเรียนที่มีความสามารถและความถนัดที่แตกต่างกันให้อยู่ร่วมกลุ่มเดียวกัน เพื่อให้นักเรียนแต่ละกลุ่มได้ใช้ความสามารถของตอนเองและเพื่อนในกลุ่มสามารถช่วยแนะนำสมาชิกในกลุ่มของตนเองได้ ทำให้งานที่ออกมามีคุณภาพกิจกรรมเสร็จสิ้น เพื่อวัดความรู้หลังเรียนของผู้เรียนอย่างแท้จริง

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการวิจัยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดของเดวีส์ร่วมกับชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อไปพัฒนากระบวนการคิดวิเคราะห์ การจดจำ กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ ทั้ง 8 กลุ่มสาระในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น และในระดับขั้นอื่น ๆ

2.2 ควรนำการจัดกิจกรรมตามแนวคิดของเดวีส์ร่วมกับชุดกิจกรรมที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นไปศึกษาร่วมกับตัวแปรอื่น ๆ เช่น การคิดเชิงระบบ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ การคิดสร้างสรรค์ จะได้ข้อสรุปผลการวิจัยที่มีความเชื่อมั่นกว้างขวางและมั่นใจมากยิ่งขึ้น

2.3 ควรมีการวิจัยเปรียบเทียบระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ร่วมกับชุดกิจกรรมการเรียนรู้ กับวิธีสอนอื่น ๆ ที่ส่งเสริมการคิดวิเคราะห์ ในเนื้อหาเดียวกัน

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จสมบูรณ์ได้ ขอกราบขอบพระคุณอาจารย์ ผู้เชี่ยวชาญ กลุ่มตัวอย่างการวิจัย และคุณพ่อคุณแม่ที่เป็นกำลังใจและสนับสนุนให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงด้วยดี คุณค่าและประโยชน์ของวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณบิดา มารดา บูรพาจารย์ และผู้มีพระคุณทุกท่านที่มีส่วนในความสำเร็จของการวิจัยในครั้งนี้และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าวิทยานิพนธ์ฉบับนี้จะเป็นประโยชน์แก่ผู้ที่สนใจต่อไป

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงศึกษาธิการ. (2552). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551.* สำนักงานคณะกรรมการศึกษาขั้นพื้นฐาน: ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย

ทิศนา แขมมณี. (2560). *ศาสตร์การสอน: องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ.* (พิมพ์ครั้งที่ 8). กรุงเทพฯ: แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ปนัดดา แสนสิงห์. (2562). *การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติตามแนวคิดของ Davies ประกอบสื่อ มัลติมีเดีย เรื่องรำวงมาตรฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2.* มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.

เผชิญ กิจระการ. (2544). *ดัชนีประสิทธิผล.* ภาควิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

ไพศาล ภู่ไพบูลย์, อังคณา ตติรัตน์ และปนัดดา มีสมบัติงาม. (2550). *หน้าที่พลเมืองและวัฒนธรรมและการดำเนินชีวิตในสังคม ม.1.* กรุงเทพฯ: อักษรเจริญ.

วรายุทธ มะปะทัง และคณะ. (2563). *การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติตามแนวคิดของเดวีส์ เรื่องพื้นฐานนาฏศิลป์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5.* (วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต). มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

วีณา ประชากูล และประสาท เนืองเฉลิม. (2563). *รูปแบบการเรียนการสอน.* (พิมพ์ครั้งที่ 4). ขอนแก่น: คลังนานาวิทยา.

วิวัฒน์ เพชรศรี. (2552). *การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้นาฏศิลป์ที่ส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ของผู้เรียนในระดับช่วงชั้นที่ 2.* (ปริญญานิพนธ์ กศ.ด.). หลักสูตรและการสอน ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา

อรรถยุทธ ผันผอง. (2555). การพัฒนาชุดการสอนนาฏศิลป์ เรื่อง นาฏศิลป์พ้นบ้าน กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ สาระนาฏศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปี ที่ 1. (วิทยานิพนธ์ ค.ม.). หลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย อุบลราชธานี: มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.